

bedring fra det nuværende. Den Omstændighed, at der bliver 46 Tillægsmandater af 153, altsaa 30 pCt., er en stor Forbedring. Det vil give en endnu større Udsigt til at opnaa den ligelige Repræsentation, som Grundlovens § 32 foreskriver. Men dette Procentforhold mellem Tillægsmandaterne og det samlede Antal Mandater er ikke gennemført rationelt og ensartet for de forskellige Landsdeles Vedkommende. I Hovedstaden bliver der 18 Enkeltmandskredse af 30. 30 er maaske ikke fuldt ud, hvad der tilkommer København, men det kan vi nærmere overveje i Udvalget. Men Forholdet bliver altsaa, at Tillægsmandaterne her udgør 40 pCt. af det samlede Antal Mandater. Paa Øerne er kun 25, i Jylland 30 pCt. af Mandaterne Tillægsmandater. Det er en Ulighed, som er urigtig. Vi ønsker den størst mulige Ligeartethed i Valgsystemet over hele Landet. Jeg ser nok, at det i Motiverne er anført, at det for Hovedstadens Vedkommende ikke gaar an nu straks at gaa til at gennemføre Tillægsmandaterne, fordi 6 ikke vil slaa til; og tager vi det sidste Valg i 1918, kan der maaske være noget i det, men vi ved ikke, om Valget vil forme sig ganske paa samme Maade ved næste Valg. Man mener, at der skal et større Antal til, at der skal 12 til; men det er klart, at en saadan Ulighed i Procenten i de forskellige Landsdele vil gaa ud over det Parti eller de Partier, der har deres Hovedstyrke paa det vedkommende Omraade. Forholdsmæssigheden bør efter vor Mening gennemføres ligeartet paa de forskellige Omraader, saa ophæver den ene mindre Uretfærdighed den anden; men hvis man gennemfører Forholdsmæssighed i større Grad der, hvor et Parti har sin Hovedstyrke, end et andet Sted, hvor et andet Parti har sin, vil det være dette sidste Parti, der favoriseres til Skade for det første, det er ganske klart. Derfor ønsker vi ogsaa fra vor Side dette Spørgsmaal nærmere overvejet.

Jeg maa til Slutning bestemt tage Afstand fra det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg), der vilde skyde det hele ud. En Valglovsrevision allerede nu ved det første Valg er paatrængende nødvendig; det forudsættes ogsaa i alle de Forhandlinger og Taler, der blev holdt fra vor Side forud for 1915. En ny Valglov, naar vi er kommet ud over Grundlovsvalget, vil ogsaa være nødvendig. Henvisningen til Sønderjyderne passer aldeles ikke. Vi vilde efter det ærede Medlems Henstilling faa et Valg, hvor de ingen Indflydelse havde,

saa et til, hvor de heller ingen Indflydelse havde, og saa kunde de efter det ærede Medlems Henstilling muligvis faa nogen Indflydelse — skønt det ikke er sikkert, det blev i hvert Fald ikke en lovmæssig repræsentativ Indflydelse — i Kommissionen. Hvis det skal opnaas, maa vi vente med at nedsætte Kommissionen, til den nye Grundlov er gennemført. Skal den nedsættes nu, kan de ikke... (Sigurd Berg: Efter Genforeningen, det sagde jeg.) . . . Efter Genforeningen! Saa først skal Kommissionen nedsættes! Og saa skal denne Kommission arbejde adskillige Aar! Jo Tak, det kunde det ærede Medlem lide, det ærede Medlem, hvis Parti ved sidste Valg vilde have profiteret uretmæssigt med 10 Mandater. Det gaar vi ikke med til. Jeg forstaar, hvor det ærede Medlem brænder af Begærlighed efter et Regeringsskifte; men det ærede Medlem maa væbne sig med Taalmodighed, og jeg vil slutte med at sige til det ærede Medlem, at jo mere han vil trække denne Sag i Langdrag, jo flere Hindringer han vil rejse for en Løsning af Spørgsmaalet, des mere kommer han, sikkert meget mod sin Villie, til at udskyde det Tidspunkt, da der i hvert Fald kunde være en Chance — jeg haaber, den maa blive meget ringe — for, at det ærede Medlem kan naa til det af ham saa højt eftertragtede Maal.

Ferd. Nielsen: De ærede Ordførere for Venstre (Sigurd Berg) og for Socialdemokratiet (Borgbjerg) har begge nævnt, at der maa foretages en Ændring i Valgloven af Hensyn til Sønderjyllands Genforening med Danmark, og det er rigtigt nok, at Sønderjyderne ikke kan blive repræsenteret her i Rigsdagen, medmindre en Ændring foretages baade af Grundloven og Valgloven. Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) benyttede imidlertid denne Omstændighed til at betone, at Tiden ikke nu var inde til lange Forhandlinger. Han ønskede kun en ganske lille Ændring af Valgloven, men dertil behøvedes ikke lange Forhandlinger; den egentlige Revision af Valgloven skulde først finde Sted, efter at en Kommission grundigt havde behandlet Spørgsmaalet. Dermed var Spørgsmaalet om en egentlig Revision af Valgloven skudt ud paa lang Tid. Det forekommer mig, at dette vilde være en meget uheldig Fremgangsmaade. Der kan naturligvis være noget i, at der af Hensyn til Sønderjyllands Genforening ikke er Tid til at føre meget lange Forhandlinger, men det skulde man heller ikke mene var nød-